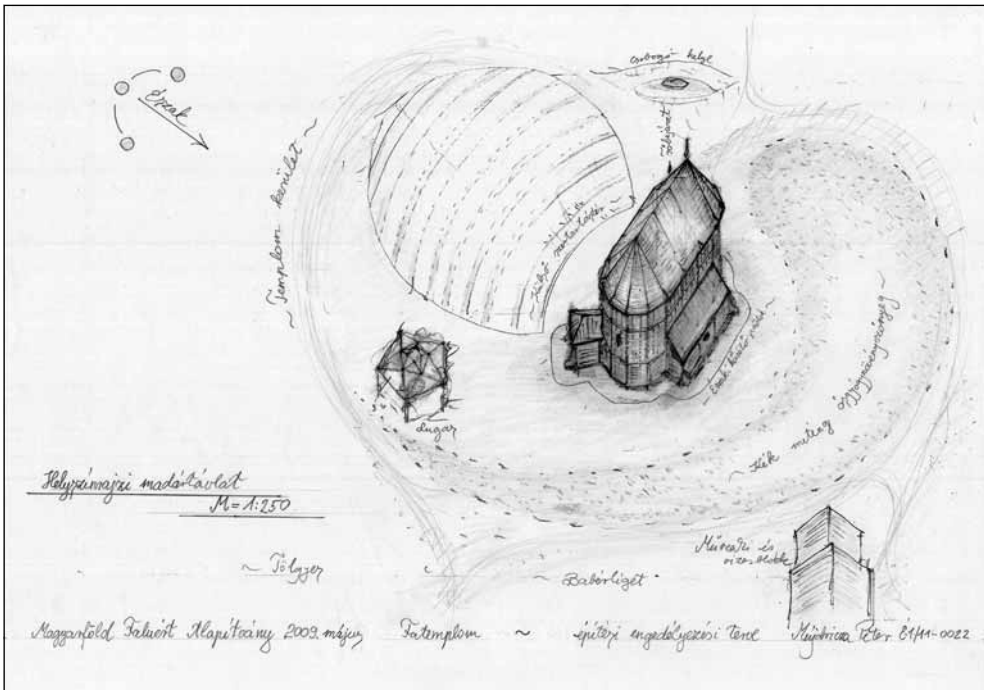

Égi bárka Magyarföldön

A nyári napforduló előtti szombaton, három keresztyény főpap avatta föl a magyarföldi Fatemplomot az Őrségben. Fél évvel ezelőtt láttam meg először, egy panorámaképen, a falu honlapján. Akkor azt írtam Mújdricza Péternek, a templom építésének: „Szeretném, ha tudnád, hogy a magyarföldi templomodat olyan bárkának látom, amely az égi óceánon siklik, hátán – Magyarföld közvetítésével – az egész Földdel.” Kora reggel indultam Boldog Ilona városából, ahol élek. Három buszról szálltam le, mire délután a szlovén határhoz, Bajánsenyére értem. Határából már látni a mélyzöld erdők karéjában úszó messzi templomot. Innen már csak gyalog lehet Magyarföldre jutni, ahol talán hús ház az egész falu. Az Őrségi táj géniusza a magával ragadó, folyton változó és magába zárkózó szépség, amely óvja és őrzi önmagát – az Éden eltűnt arcát –, és csak áldozat árán fogad be bárkit.

A falu fölött mostantól templom áll. Sugárzóan egyszerű és messzire tekintő. Ám úgy tűnik, csupán költői beszédként, hasonlatként értik, hogy bárka, pedig valódi bárka. Égi bárka, amely törékeny testén hordja az egész Földet, és óriási terhével kecsesen siklik a tengerkéék égen. A tizenhat oszlop között, fent, körben hatalmas ablakok övezik a templomot. A hajó tizenhat faoszlopa a hetes szám jegyében áll: az isteni hármasság és az emberi négyesség alkotja együtt. [A számmisztikában a helyiértékeken álló számokat összeadják – pl.: $16 = 1 + 6 = 7$ –, így redukálnak minden számot alapszámokra, amelyeknek

megvan a maguk fundamentális jelentése és jelentősége. A bárka-templom oszlopainak térgeometriai elrendezése szerint a rövid, félköríves oldalakon 4-4, a hosszú oldalakon 4-4 oszlop áll, amelyek a Földdel való kapcsolatát erősítik. Ugyanakkor a hármasság is megjelenik a terek mellérendelésében, a templomhajóban (félkör+téglalap+félkör), továbbá a templomhajóhoz szervesülő 3 tömeg (bejárat+sekrestye+oldalhajó) által. E forma-renden át a rejtett hetesség ereje megsokszorozódva zúdul be a mindent átható tudatosság mezőjéből.] A tizenhetedik faoszlop, a karzatot is megtartó egyetlen árbo c a deszkás mennyezetet áttörve hasít az égbe, mint a világ közepébe mutató kormánylapát. A templom padjaiból örökké látni az eget, a borúst, a fényest, a csillagost. És örökké lát minket az ég.

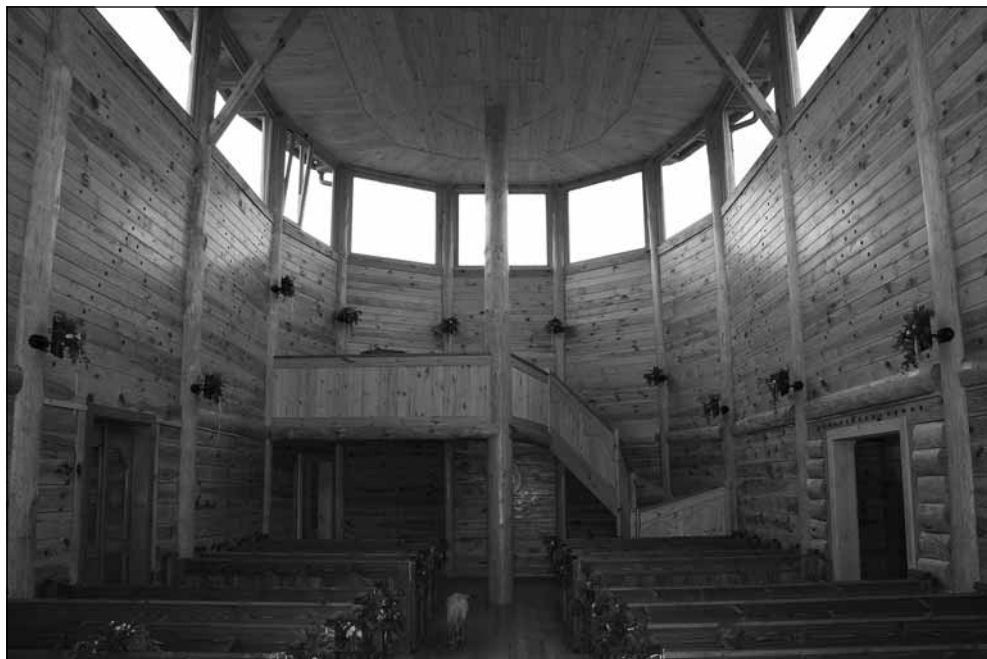
A templom testét alkotó, az életüket átadó fák az Órség erdeiből jöttek. Vörösfenyők. Meztelen testükön örvénylő csomók, valójában éber szemek, égből hullott csillagparazsak figyelnek minket. Testükön az egész világegyetem rajzolata, a Tejút titkos térképe, navigációs terve dereng át. Mindegyik gerenda vörösfenyő, fája a legkeményebb és legtartósabb, harminchárom nemzedéket is megtart. A faluban harminchárom ember él. Legyen mindegyikük egy új Noé, akinek neve eredendően azt jelenti: Vigasztaló Nyugalom. Az első Noé a Vízözön elmúltával épített oltárt, az új Noék nem késlekedtek, hanem beépítették azt bárkájukba. A szentély boronái máris a legmegviseltebbek, és a szentélyt keretező bal oldali faoszlop a tetőig felhasadt, míg a jobb oldali ép. A repedéseket majd csak imákkal lehet kitölteni. Miközben szemünkkel, kezünkkel, arcunkkal, talpunkkal megérinthetjük a finomra gyalult, halványrózsa-fényű fák tiszta testét.

KLEB ATTILA FELVÉTELE

Az alapfát tavaly Pünkösöd idején rakták le, amelyből az aranymetszés szerint nőtt ki egy év alatt a templom. S tudnivaló, hogy az aranymetszés az ellenállás nélküli telített tér tiszta megnyilvánulása. Általa a térből kiformált tér nem különül el, hanem gyönyörködve együtt lélegzik szülőjével, az univerzummal. A falu polgármestere, a templomálmódó-építető színművész, Rátóti Zoltán egyszer azt mondta, hogy élete csodája a színészet, mert egy emberöltő alatt rengeteg életet megélhet – ma már tudja csöndesen, hogy a templomépítő aranymetszésű élet rengeteg életet szolgálhat.

Magyarföldön nem a viharos éjszakai szél és – a globális, az országos apokalipszisből, az özönvíz-esőből – többdézsányi hideg zápor volt a legnagyobb nehézség, hanem a magyar nép kollektív karmájából származó szétesettség. Az árammal elkerített kukoricaföld mellett sorakozott a templomavatásra érkezett ötszáz autó. Az őrési táj géniuszának egyik aspektusa egybecseng az elkülönülő emberekkel, akiknek vastag önérzetük kínzó nyomása alatt, süket-néma fájdalomai lelkük szépséges borostyánjába dermednek – magánnyá szelídülnek. Magányos templommá. Talán ezért nem láttam szivárványt – az öröm széttárt isteni karját – az égen. A szivárvány a bibliában és a buddhizmusban és mindenütt annak a jele, hogy a Megnyilvánulatlan elfogadja a templomot – bárhol legyen is az – és szövetséget köt velünk. A fények teljes szélességű hídján át beléphetünk a teljességbe a szivárványkapun. Minden ember egy templom. A magyarföldiek és segítők külön-külön meglátták önmagukban a templomot, és ki- és fölépítettek magukból. Így lett: egy templom – minden ember. Magyarföld – egyre többen tudják – az egyik jelentős zarándokhelye a

MÚJDRICZA PÉTER FELVÉTELE

magyar földnek, a Kárpát-medencének és növekvő körének, mert rendkívüli templomot emeltek az itteniek.

Az terveztem, hogy az éjszakát a templomban virrasztva töltöm. Akartam hallani belső csendjét. Szerettem volna vele lenni a belső fényben. S nem magára hagyni, egy percre sem. Jó lett volna elindítani a virrasztás láncolatát. Az éberség spontán stafétáját, hogy a bárka-templom fénye megmaradjon a nyári napforduló után növekvő sötétben. A templomot éjjél előtt végleg az orgonáin játszó fiatalok. A templom körül kószáltam az éjben. Az északi oldalkápolnában, Somogyi Győző képén a Szent Család pihen. A templom déli kapuja a temetőre nyílik, amelynek sarkában pirosuló cseresznyefapár nevet. A nyugati kapu az erdőre nyílik, ahonnan a Farkas csupán villámló szemét küldte el – szentjánosbogarak képében –, hogy megszemlélje, mit tettünk, mi emberfajzatok. Szeme zöld villogása jelezte, hogy figyel. Egyelőre nem szólt semmit, amit a legjobb jelnek vehetünk, mert lehet, hogy nincs is nagyobb elismerés. Vártam a hajnalt.

Világosodó csönd lett. A falu egyetlen kakasa csak egyszer szólt. A magyarföldi *Szent Család bárka-templomra* a falu felől szűrődött az első fénynyaláb. Ablakai tüzesen fölizzottak. Mintha égne az ég. Aztán hirtelen lezúdult a hajnali zápor. A bárka elindult, hátán a Földdel – velünk vagy nélkülünk. Lehetne *Órhajó*, a tudatos virrasztás, az ébredő éberség temploma.

Kőszegi Lajos

CSILLAGJÁRÁS MAGYARFÖLDÖN (BÁNFALVY ZOLTÁN FELVÉTELE)